

Az Egészségügyi Világszervezet Közgyűlésének határozata

WHA 55.25

2002. május 18.

Az Egészségügyi Világszervezet Ötvenötödik Közgyűlése

13.10. napirendi pont

CSECSEMŐ- ÉS KISGYERMEKTÁPLÁLÁS

Az Egészségügyi Világszervezet ötvenötödik közgyűlése

Megvitatta a csecsemő- és kisgyermektáplálási globális stratégia tervezetét.

Mély aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy még mindig rengeteg csecsemő- és kisgyermek nem jut megfelelő táplálékhoz, és így táplálási státuszuk, növekedésük, fejlődésük, egészségük és pusztán életben maradásuk folyamatosan veszélyeztetett.

Kiemelte, hogy a hasmenéses megbetegedés vagy akut légzőszervi fertőzés miatt bekövetkezett csecsemőhaláloknak évente 55%-át okozhatja a helytelen táplálási gyakorlat, hogy a világon a csecsemők kevesebb, mint 35%-át szoptatják kizárólagosan életük első négy hónapjában, és hogy a kiegészítő táplálás gyakran rosszkor kezdődik, nem megfelelő és nem biztonságos.

Mély riadalommal látta, milyen nagymértékben járul hozzá a helytelen csecsemő- és kisgyermektáplálási gyakorlat a betegségek globális jelenlétéhez, beleértve az alultápláltságot és következményeit. Ezek közt szerepel az A-vitaminhiány okozta vakság és korai halál, a pszichomotoros fejlődés vashiány és vérszegénység okozta károsodása, a jódhiány okozta visszafordíthatatlan agykárosodás, a nem elégséges fehérje-energia bevitel következtében fellépő betegeskedés és korai halál, valamint a gyermekkori túlsúly okozta későbbi problémák.

Elismerte, hogy a csecsemő- és kisgyermekhalandóság csökkenthető lenne, ha emelkedne a szülőkorban lévő nők táplálkozási státusza – főleg terhesség alatt –, ha az élet első hat hónapjában a csecsemők kizárólag szoptának, és ha ezután megfelelő tápanyagtartalmú, biztonságos kiegészítő táplálás kezdődne helyben termelt nyersanyagok és helyi élelmiszerek biztonságos és megfelelő mennyiségének bevezetésével, míg a szoptatás a gyermek két éves koráig vagy akár azon túl is folytatódik.

Látta, mekkora gondot jelent, hogy egyre több embert érintenek a nagyarányú szükségintézkedések, az AIDS terjedése és a modern életstílusok bonyolultsága – ami párosul azzal, hogy állandóan egymásnak ellentmondó üzenetek érkeznek arról, mi a helyes és mi a helytelen a csecsemő- és kisgyermektáplálásban.

Tudatában van, hogy a helytelen táplálási gyakorlatok és következményeik óriási akadályt jelentenek a fenntartható társadalmi-gazdasági fejlődés és a szegénység leküzdése útjában.

Újra megerősítette, hogy az anyák és az újszülöttek elválaszthatatlan biológiai és társadalmi egységet jelentenek, és hogy az egyik egészsége és táplálkozása elválaszthatatlan a másik egészségétől és táplálkozásától.

Visszaidézte a Közgyűlésnek a WHO/UNICEF által 1979-ben közösen szervezett Csecsemő- és Kisgyermektáplálási Konferencia nyilatkozatához és javaslataihoz kapcsolt jóváhagyását (WHA 33.32 határozat) a maga teljességében; Az *anyatejet helyettesítő készítmények marketingjének nemzetközi kódexét* elfogadó határozatát (WHA 34.22), amely minimum-követelményként fogalmazza meg a Kódex bevezetését és betartását; az *Innocenti Kiáltványt* üdvözlő határozatát (WHA 44.33), amely szerint a szoptatás védelme, támogatása és elősegítése minden nemzetközi egészségügyi irányelv és ténykedés alapja; azt a határozatát, amely ösztönzi és támogatja minden szülészeti szolgáltatást nyújtó állami vagy magán egészségügyi intézményben a bababarát rendszer mielőbbi bevezetését (WHA 45.34); azt a határozatát, amely sürgeti a *Gyermekjogi Egyezménynek*, mint a család-egészségügyi fejlődés eszközének ratifikálását és megvalósítását (WHA 46.27); valamint a *Nemzetközi Táplálkozástani Konferencia* által elfogadott *Világkiáltvány és cselekvésterv az egészséges táplálkozásért* (Nemzetközi Táplálkozástani Konferencia, Róma, 1992) egyezményhez kapcsolt jóváhagyását a maga teljességében (WHA 46.7 határozat).

Visszaidézte még a WHA 35.26, WHA 37.30, WHA 39.28, WHA 41.11, WHA 43.3, WHA 45.34 és WHA 46.7, WHA 47.5, WHA 49.15 és WHA 54.2 számú határozatokat, amelyek a csecsemő- és kisgyermektáplálással, a megfelelő táplálási gyakorlatokkal és a vonatkozó kérdésekkel foglalkoztak.

Látta, mekkora szükség van átfogó országos csecsemő- és kisgyermektáplálási irányelvekre, beleértve az útmutatást arra, hogyan lehet biztosítani a különösen nehéz körülmények között élő csecsemők és kisgyermek meg megfelelő táplálását.

Meggyőződése, hogy a kormányoknak most meg kell újítaniuk elkötelezettségüket az optimális csecsemő- és kisgyermektáplálás védelme és támogatása iránt.

1. JÓVÁHAGYJA a csecsemő- és kisgyermektáplálási globális stratégiát.

2. SÜRGETI a tagállamokat a következők mielőbbi megtételére:

1) Fogadják el és vezessék be a globális stratégiát általános táplálkozás- és gyermekegészségügyi irányelveik és programjaik részeként - az ország körülményeinek figyelembevételével, a pozitív helyi hagyományok és értékek tiszteletben tartásával –, hogy minden csecsemő és kisgyermek számára biztosíthassák az optimális táplálást, és csökkentsék a túlsúlyhoz és az alultápláltság egyéb formáihoz kapcsolódó veszélyeket.

2) Erősítsék meglévő struktúráikat (vagy hozzanak létre újakat) a globális stratégia megvalósítására az egészségügyi és egyéb érintett területeken a stratégia hatékonyságának ellenőrzésére és értékelésére, valamint a források befektetésének és kezelésének vezérlésére a csecsemő- és kisgyermektáplálás javítása érdekében.

3) Határozzák meg ebből a célból az országos körülményeknek megfelelően:

a) az országos célokat és feladatokat

b) ezek elérésének realisztikus határidőit

c) mérhető folyamat- és eredménymutatókat, amelyek lehetővé teszik az elvégzett feladatok pontos ellenőrzését és értékelését, és a felismert szükségletekre való gyors választ.

4) Biztosítsák, hogy a mikrotápanyagos beavatkozások bevezetése és a táplálékkiegészítők marketingje ne helyettesítse és ne ássa alá a kizárólagos szoptatás és az optimális kiegészítő táplálás fenntartható gyakorlatának támogatását.

- 5) Mozgósítsák társadalmi és gazdasági erőforrásaikat a társadalmon belül, és aktívan foglalkoztassák őket annak érdekében, hogy a globális stratégia bevezetésre kerüljön, és céljai és feladatai a WHA 49.15 határozat szellemében megvalósuljanak.
3. FELHÍVJA a többi nemzetközi szervezetet és testületet, legfőképpen az ILO-t, a FAO-t, az UNICEF-et, az UNHCR-t, az UNFPA-t és az UNAIDS-t, hogy - megfelelő hatásköreiken és programjaikon belül és az érdekellentétekről szóló útmutatással egybehangzóan - helyezték mindennél előbbre a kormányok támogatását ennek a globális stratégiának a megvalósításában. Egyúttal adományozókat keres, akik segítségével megfelelő anyagi alap jöhetne létre a szükséges intézkedésekhez.
4. KÉRI a Codex Alimentarius Bizottságot, hogy működési hatáskörén belül továbbra is szenteljen komoly figyelmet annak, milyen lépésekkel lehetne javítani a csecsemők és kisgyermekek részére gyárilag készített élelmiszerek minőségét, és népszerűsíteni helyes, biztonságos és nem elsietett használatukat - beleértve a megfelelő címkézést mint eszközt - a WHO irányelveivel, de legfőképpen Az anyatejet helyettesítő készítmények marketingjének nemzetközi kódexével, a WHA 54.2 határozattal és a többi vonatkozó közgyűlési határozattal összhangban.
5. KÉRI az elnököt:
- 1) Kérésükre támogassa a tagállamokat abban, hogy ezt a stratégiát bevezessék, hatásait ellenőrizzék és értékeljék.
 - 2) A világszerte előforduló szükségintézkedések mértékének és gyakoriságának fényében továbbra is adasson célzott tájékoztatást és készíttessen oktató anyagokat, amelyek a különösen nehéz körülmények között élő csecsemők és kisgyermekek táplálkozási szükségleteinek biztosítását szolgálják.
 - 3) Erősítse a nemzetközi együttműködést az ENSZ egyéb szervezeteivel és a bilaterális fejlesztési képviselőkkel a megfelelő csecsemő- és kisgyermektáplálás előmozdítására.
 - 4) Ösztönözze a folyamatos kooperációt az érintett felekkel és közöttük a globális stratégia megvalósításában.

(A kiemelések tőlünk)

A55/VR/9, Kilencedik plenáris ülés, 2002. május 18.